

הימון

בן-ציון. בידי איש זה היתה אינפורמציה עשירה; מנגנון-החושך חשש פן יעיד. כרי להבטיח שלא יעיד פורסמה הכתבה, שהאשימה אותו בעבירות סליליות שונות, תוך ניצול חומר סודי בתיק משפטי שנאסר לפרסום. כבר אז ידע רימון מראש מה עומד עורף-הדין מיכאל כספי לטעון בעתיד במשפט.

זוהי חרשה, וגלויה עוד יותר, קיבלה המערכה עם רצח קסטנר. בציבור רוחו חששות חמורים ביחס לחלקו של מנגנון-החושך בפרשה כולה, חששות שהתחזקו כאשר נסתבר כי הרוצח עצמו היה לפחות בעבר סוכן הש.ב. רימון יצא מכליו. הוא מיהר להאשים את מנקס וחרותי באחריות למחלתו, אשר הש.ב. ביקש בכל מחיר להטיל עליה את האחריות הפוליטית. הוא היה הראשון בטשטוש אחריותו של איש הש.ב., זאב אקשטיין, לרצח קסטנר. כאשר זה לא הספיק, האשים את ישראל שייב וראובן רומק בהנהגת המחלתו, חודשים רבים לפני שהש.ב. עצמו הגיש נגדם משפט רשמי על כך (שלא התקיים עד היום).

גם זה לא הספיק. כאשר הגיע אימון הציבור בגירסת הש.ב. לרמה הנמוכה ביותר, יצא רימון בהאשמה סנסציונית: קיימת מחלתו עילאית בהנהגת שמואל תמיר ואורי אבנרי, המשתפים פעולה עם שייב כדי להפיל את המשטר בכוח. "בהשראתם נרצח קסטנר. בהשראתם עלולים להירצח מנהיגי מפלגות ואנשי מפתח".

התיאום בין מנגנון החושך ובטאונו היה למופת. בעוד ראשי מנגנון החושך מציעים לחרותי ולאשתו להשתחרר ממשפט וממאסר, ולנסוע לחוץ-לארץ להשתלמות על חשבון המדינה במחיר ערויות כזב לצורך עלילת-דם נגד שמואל תמיר, הגביר רימון את מערכת ההסתה נגדו. מגליין לגליין הרוחפה ההתקפה ההיסטרית. תמיר הוגדר כ"מדריך הכללי של כל הכוחות הלוחמים בדימוקרטיה הישראלית". בטאון-הרפש פיתח תיאוריה מטומטמת, לפיה אחראי תמיר לכל הפשעים — מרצח קסטנר ועד חטיפת תבור — ותיאר אותו כמסוכן יותר מכל אויבי המדינה מבחוז ומבפנים גם יחד.

היה זה אופייני ליחס הציבור למערכות-כזבים אלה, ששום נתון במדינה — כולל כל נתוני מפא"י — לא השפילו את עצמם אף להעתיק את דבריהם-בלע שנסארו כצוחות ללא הד.

פירות מעץ מנגנון-החושך

הקשר בין "רימון" לבין מנגנון-החושך היה עתה כה ברור, שכמעט לא נעשה עוד נסיון להסתיר אותו. השבועון לא רק שיקף נאמנה את כל האשמות הכוזבות והסגנות התפלות של המנגנון, אלא אף פירסם בעשרות מקרים חומר שיכול היה לבוא רק מארכיון המנגנון והמשטרה. דוגמות מאלפות:

- תמונות בלעדיות של מחבואי-הנשק שיוחס למנקס, אשר צולמו על-ידי צלמי המשטרה.
- הקלטת שיחת הפוסטטראקשטיין, לפני שזו הובאה לבית-המשפט.
- צילומי הנאשמים והעדים במשפטי המחלתו, מתוך אלבום-הפושעים של המשטרה.

הוא צעיר
ואתלטי...
בעבודה וכן
בספורט הוא
תופס מקום ראשון

טבק וירג'יניה אמיתי
20 סיגריות 720 פרי

מובן מאליו:

נלסון הוא מעשן!

זורקרימון דן טנאי, דויד אבידן ודויד שמיר
יד אחת כרותה, יד שניה מתה

● פרטים שנאספו בבילוש של חודשים רבים אחרי עורכי העולם הזה, פגישותיהם עם אישים שונים במקומות ציבוריים ופרטיים.

● מסמכים אשר בשעתו הודיע מלכיאל גרינולד, נאשם משפט קסטנר, על גניבתם. זמן-מה אחרי הגניבה המסתורית הופיע חלק מן המיסמכים הגנובים מעל עמודי רימון.

● סידרה אקסקלוזיבית של תצלומים תחת הכותרת: "כך בודקת המשטרה את גופו של חשוד באונס".

● מכתבים של אנשים שונים שנשלחו לחוץ-לארץ, או הגיעו מחוץ-לארץ, ואשר הועתקו על-ידי יד מסתורית בשעה שהיו בידי הדואר.

● תמונות שהיו בידי מחלקת רישום התושבים.

אופיינית לשיטת-ההשמצות כולה היתה כתיבת-ענק שפורסמה נגד ראובן ("רומק") גרינברג, שעיקרה היה בטענה הסנסציונית כי בשנת 1949 היה רומק סוכן הש.ב. והלשין בפני הש.ב. על חבריו במחלתו "לח". מסביר רומק: הכתבה כללה שורה של פרטים נכונים — כגון פרטי הפגישות בין רומק ואישה-ש.ב. רמיח מאיר נוביק. רק התוכן האמיתי של השיחות סולף: לא רומק מסר חומר לנוביק, אלא להיפך, נוביק, איש תנועת נוער רביוניסטית לשעבר מסר או אינפורמציה לרומק. הפרטים הנכונים שבאו בלי כל ספק מידי הש.ב. או נוביק עצמו כללו מכתב פרטי של רומק לנוביק.

פעם אחת פירסם השבועון השמצה זדונית נגד אריה מרינסקי, עורך-דין ממשרדו של תמיר. מרינסקי הואשם בשעתו בתיק של תאונת-דרכים וזוכה. למרות זאת מסר מרינסקי, אדם בעל מצפון גריש, את רישון-הנהיגה שלו מרצונו הטוב לשופט, הודיע שמעתה יימנע מנהיגה. בצורה מסתורית נעלם כל התיק מבית-המשפט, ואילו התמונה שהיתה ברשיון שצורף לתיק הופיעה מעל עמודי רימון. בתוספת האשמה כי מרינסקי רימה את השופט, גנב את התיק, ובהשפעה בלתי-הוגנת על משרד הרישוי מנע את ביטול רישונו.

כאשר רק החלו מאמרי-ההשמצה של מנגנון-החושך מופיעים ברימון, השתרר במערכת נוהל עגולה שלא היה דומה להם בעולם כולו. הוא דמה יותר לתיאורים של רומק-בלשים זול על אודות כנופיות-דיבול בינלאומיות.

למערכת לא היה שום מגע עם המאמרים הגדולים האלה. אחרי שחברי המערכת כבר הכינו גליון שלם, על מאמריו וגלופותיו, היו מגלים לאפתעתם כי בדפוס הוכנסו תחתם עמודים שלמים חדשים, ואף שערים. החומר היה מובא בסודי-סודות על ידי דן טנאי, איש אמונו של טרי קולק, שהיה מביא עמו תיקים סגורים, מסתגר עם שלמה טנאי ויחזקאל לופכין, עורך את החומר לדפוס. אסילו הגלופות למאמרים אלה הוכנו בצניקוגרפיה נפרדת, רחוקה ממגעם של חברי-המערכת הרגילים.

מלא שקרים כרימון

באחד הימים בקיץ שעבר טילפן עורך-הדין סאלו חלף, עסקן ציוני כללי, לעורך העולם הזה, ביקש אותו להי פגש עם שותפו, עורך-הדין מאיר לגדאו, בקשר עם משפט שהוגש על-ידי המבקר של העולם הזה נגד קולנוע אלנבי בענין קיצוץ הסרס המלך ואני. אבנרי, שלא הכיר את לגדאו כלל, קבע באותה שיחה טלפונית את הפגישה בקפה רוזל.

כעבור כמה שבועות הופיעה ברימון תמונה של אותה פגישה, ומתחתיה הכותרת: "תעמולן קומוניסטי אורי אבנרי בשעת אחת השיחות הרבות שהוא מקיים עם פעילי מק"י לתכנון הפרסומים בעתונו. חברו לשולחן: פעיל-מק"י, עורך-דין מ. לגדאו". מסתבר כי לגדאו אמנם היה איש המקורב למק"י, וכי מנגנון-החושך, שהקשיב לשיחה הטלפונית, שלח את אחד מצלמי בטאונו כדי להנציח לפחות שיחה אחת של אבנרי עם קומוניסט אמיתי.

שרות מהיר ומוסמך,
עצה נכונה,
אדיבות

הרוקח הפרטי רכש את אלה בשנות לימודים, נסיון מעשי והשתלמויות בלתי פוסקות.

הרוקח הפרטי הוא ידידך, הוא מכירך זה שנים ובקיא ברגישויותיך. נתנת לך האפשרות לגלוי לב בינך לבינו.

הוא מעמיד את בית המרקחת לשרותך!

בית המרקחת הפרטי משמש בכל מקרה פגיעה או חבורה קלה תחנת עזרה ראשונה.

בבית המרקחת הפרטי מקבלים נפגעי עבודה עצמאיים של המוסד לבטוח לאומי תרופות חינם.

בית המרקחת — קודש לשרות בריאותך.